

Obsah

Úvod
Biografické údaje

1958–64

Prehistorie Velvet Underground: rané rock'n'rollové desky Lou Reeda, John Cale na poli newyorské avantgardy poloviny šedesátých let, Nico a její dvojí kariéra herečky a modelky. Plus Reedovo a Caleovo krátké působení ve skupině Primitives.

Strana 10

1965

Reed a Cale vytvoří jádro, kolem kterého vznikne zvuk Velvet Underground. Cale nadále vystupuje s La Monte Youngem, Reed stále chrlí laciná rock'n'rollová čísla pro Pickwick Records, jejich nová kapela ale získá potřebný impuls, když se k ní přidá kytarista Sterling Morrison a bubeník Angus MacLise, jehož na konci roku nahradí Maureen Tuckerová. V záloze již čekají manažeři Andy Warhol

6 a Paul Morrissey a zpěvačka Nico, která
8 téhož roku v Londýně nahrává svůj debutový singl.

Strana 38

1966

Nico se stává členkou Velvet Underground, kteří začínají koncertovat coby součást show Andyho Warhola Exploding Plastic Inevitable – převratné kombinace hudby, filmů, světla, tance a divadla. Již na jaře vzbouzejí Velveti celostátní zájem tisku a nahrávají pro MGM Records, jejich spanilá jízda je ale zpomalena chladnou odezvou na jejich první kalifornské turné a nevsvětlitelnými odklady vydání debutového LP.

Strana 70

1967

Album *The Velvet Underground & Nico* s Warholovým obalem vychází v březnu. V polovině roku Velveti, bez Nico (která již stihla nahrát debutové LP *Chelsea Girl*) a bez manažerů Warhola a Morrisseyho (na jejichž místo nastoupil Steve Sesnick), konečně koncertují jako samostatná kapela. Přestávají hrát v New Yorku a začínají si budovat oddané publikum v jiných městech. Rovněž začínají pracovat na druhém albu, nekompromisním *White Light / White Heat*.

Strana 128

1968

White Light / White Heat vychází v lednu a podobně jako jeho předchůdce se nedočká komerčního úspěchu. Velveti nadále rozvíjejí svůj koncertní um a získávají nadšené posluchače ve

městech, jako je Boston a Filadelfie. Spory mezi oběma zakladateli kapely vyvrcholí v září vyhozením Johna Calea. Nahradí jej multiinstrumentalista Doug Yule, který k Velvetům nastoupí v době nahrávání eponymního třetího alba, jež zní opět úplně jinak než jeho předchůdci.

Strana 176

1969

Album *The Velvet Underground* je sice dobře přijato kritikou, do hitparád se ale nedostane. Velveti konečně získávají respekt ne jako příklad zvrhlosti

newyorské umělecké scény, ale jako kapela, avšak jejich vztahy s MGM se začínají zhoršovat. Materiál, který v tomto roce nahrávají, by naplnil přinejmenším jedno album, ale není vydán. Skupina nadále vystupuje po celých USA a dosahuje svého koncertního vrcholu. Album *1969 Velvet Underground Live*, které tento vrchol dokumentuje, ale vyjde – jak je pro Velvety bizarně typické – až několik let po rozpadu kapely.

Strana 220

1970

Velveti odcházejí od MGM a své čtvrté album *Loaded* nahrávají pro vydavatelství Atlantic Records. Po dlouhé době zase koncertují v New Yorku, kde mají dvouměsíční angažmá v klubu Max's Kansas City. Maureen Tuckerová je kvůli těhotenství nucena nahrávání i angažmá vynechat a Lou Reed ještě před vydáním *Loaded* odchází z kapely. Jeho poslední koncert s Velvet Underground je nahrán a později vydán pod názvem *Live At Max's Kansas City*. Zbývající členové sice pokračují bez něj, s Velvet Underground už ale mají společný pouze název.

Strana 266

1971–73

Velvet Underground stále vystupují a nahrávají, jediným stálým členem je Doug Yule. Sterling Morrison a Maureen Tuckerová nějakou dobu vystupují s ním, skupina ale nemá nejmenší šanci dosáhnout někdejší slávy a v polovině roku 1973 se bez povšimnutí rozchází. Lou Reed udržuje velvetovský odkaz tím, že na svých prvních dvou sólových deskách použije materiál, který mu zbyl z doby, kdy byl členem kapely. V lednu 1972 se nakrátko spojí s Johnem Calem a Nico a odehraje s nimi památný koncert v Paříži.

Strana 300

1973–2007

Od roku 1973 spolu Velvet Underground – kromě jednorázového vystoupení v roce 1990 a krátkého evropského turné v roce 1993 – nevystupují ani nenahrávají, s každou dekádou si ale získávají větší pozornost. Po letech nezájmu je znovu vydán celý jejich katalog doplněný o množství archivního materiálu. Kritika ve Velvetech opožděně odhalí jednu z nejlepších a nejdůležitějších kapel všech dob. V roce 1996 skupina vstoupí do Rock'n'rollové síně slávy.

Strana 322

Výběrová diskografie
Koncerty podle místa konání
Bibliografie
Poděkování